

1. Иаков, раб Бога и Господа Иисуса Христа, двенадцати коленам, находящимся в рассеянии, --радоваться.

УПО: Яків, раб Бога й Господа Ісуса Христа, дванадцятьом племенам, які в Розпорошенні, вітаю я вас!

KJV: James, a servant of God and of the Lord Jesus Christ, to the twelve tribes which are scattered abroad, greeting.

2. С великою радостью принимайте, братия мои, когда впадаете в различные искушения,

УПО: Майте, брати мої, повну радість, коли впадаєте в усілякі випробовування,

KJV: My brethren, count it all joy when ye fall into divers temptations;

3. зная, что испытание вашей веры производит терпение;

УПО: знаючи, що досвідчення вашої віри дає терпеливість.

KJV: Knowing this, that the trying of your faith worketh patience.

4. терпение же должно иметь совершенное действие, чтобы вы были совершенны во всей полноте, без всякого недостатка.

УПО: А терпеливість нехай має чин досконалий, щоб ви досконалі та бездоганні були, і недостачі ні в чому не мали.

KJV: But let patience have her perfect work, that ye may be perfect and entire, wanting nothing.

5. Если же у кого из вас недостает мудрости, да просит у Бога, дающего всем просто и без упрёков, --и дастся ему.

УПО: А якщо кому з вас не стає мудрости, нехай просить від Бога, що всім дає просто, та не докоряє, і буде вона йому дана.

KJV: If any of you lack wisdom, let him ask of God, that giveth to all men liberally, and upbraideth not; and it shall be given him.

6. Но да просит с верою, нимало не сомневаясь, потому что сомневающийся подобен морской волне, ветром поднимаемой и развеваемой.

УПО: Але нехай просить із вірою, без жадного сумніву. Бо хто має сумнів, той подібний до морської хвилі, яку жене й кидає вітер.

KJV: But let him ask in faith, nothing wavering. For he that wavereth is like a wave of the sea driven with the wind and tossed.

7. Да не думает такой человек получить что-нибудь от Господа.

УПО: Нехай бо така людина не гадає, що дістане що від Господа.

KJV: For let not that man think that he shall receive any thing of the Lord.

8. Человек с двоящимися мыслями не тверд во всех путях своих.

УПО: Двоєдушна людина непостійна на всіх дорогах своїх.

KJV: A double minded man is unstable in all his ways.

9. Да хвалится брат униженный высотой своею,

УПО: А понижений брат нехай хвалиться високістю своєю,

KJV: Let the brother of low degree rejoice in that he is exalted:

10. а богатый--унижением своим, потому что он преидет, как цвет на траве.

УПО: а багатий пониженням своїм, бо він промине, як той цвіт трав'яний,

KJV: But the rich, in that he is made low: because as the flower of the grass he shall pass away.

11. Восходит солнце, [настает] зной, и зноем иссушает траву, цвет ее опадает, исчезает красота вида ее; так увядает и богатый в путях своих.

УПО: бо сонце зійшло зо спекотою, і траву посушило, і відпав цвіт її, і зникла краса її виду... Так само зів'яне й багатий у дорогах своїх!

KJV: For the sun is no sooner risen with a burning heat, but it withereth the grass, and the flower thereof falleth, and the grace of the fashion of it perisheth: so also shall the rich man fade away in his ways.

12. Блажен человек, который переносит искушение, потому что, быв испытан, он получит венец жизни, который обещал Господь любящим Его.

УПО: Блаженна людина, що витерпить пробу, бо, будши випробувана, дістане вінця життя, якого Господь обіцяв тим, хто любить Його.

KJV: Blessed is the man that endureth temptation: for when he is tried, he shall receive the crown of life, which the Lord hath promised to them that love him.

13. В искушении никто не говори: Бог меня искушает; потому что Бог не искушается злом и Сам не искушает никого,

УПО: Випробовуваний, хай не каже ніхто: Я від Бога спокушуваний. Бо Бог злом не

спокушується, і нікого Він Сам не спокушує.

KJV: Let no man say when he is tempted, I am tempted of God: for God cannot be tempted with evil, neither tempteth he any man:

14. но каждый искушается, увлекаясь и обольщаясь собственной похотью;

УПО: Але кожен спокушується, як надиться й зводиться пожадливістю власною.

KJV: But every man is tempted, when he is drawn away of his own lust, and enticed.

15. похоть же, зачав, рождает грех, а сделанный грех рождает смерть.

УПО: Пожадливість потому, зачавши, народжує гріх, а зроблений гріх народжує смерть.

KJV: Then when lust hath conceived, it bringeth forth sin: and sin, when it is finished, bringeth forth death.

16. Не обманывайтесь, братия мои возлюбленные.

УПО: Не обманюйтесь, брати мої любі!

KJV: Do not err, my beloved brethren.

17. Всякое даяние доброе и всякий дар совершенный нисходит свыше, от Отца светов, у Которого нет изменения и ни тени перемены.

УПО: Усяке добре давання та дар досконалий походить згори від Отця світил, що в Нього нема переміни чи тіні відміни.

KJV: Every good gift and every perfect gift is from above, and cometh down from the Father of lights, with whom is no variableness, neither shadow of turning.

18. Восхотев, родил Он нас словом истины, чтобы нам быть некоторым начатком Его созданий.

УПО: Захотівши, Він нас породив словом правди, щоб ми стали якимсь первопочином творів Його.

KJV: Of his own will begat he us with the word of truth, that we should be a kind of firstfruits of his creatures.

19. Итак, братия мои возлюбленные, всякий человек да будет скор на слышание, медлен на слова, медлен на гнев,

УПО: Отож, мої брати любі, нехай буде кожна людина швидка послухати, забарна

говорити, повільна на гнів.

KJV: Wherefore, my beloved brethren, let every man be swift to hear, slow to speak, slow to wrath:

20. ибо гнев человека не творит правды Божией.

УПО: Бо гнів людський не чинить правди Божої.

KJV: For the wrath of man worketh not the righteousness of God.

21. Посему, отложив всякую нечистоту и остаток злобы, в кротости примите насаждаемое слово, могущее спасти ваши души.

УПО: Тому то відкиньте всіляку нечисть та залишок злоби, і прийміть із лагідністю всіяне слово, що може спасти ваші душі.

KJV: Wherefore lay apart all filthiness and superfluity of naughtiness, and receive with meekness the engrafted word, which is able to save your souls.

22. Будьте же исполнители слова, а не слышатели только, обманывающие самих себя.

УПО: Будьте ж виконавцями слова, а не слухачами самими, що себе самих обманюють.

KJV: But be ye doers of the word, and not hearers only, deceiving your own selves.

23. Ибо, кто слушает слово и не исполняет, тот подобен человеку, рассматривающему природные черты лица своего в зеркале:

УПО: Бо хто слухач слова, а не виконавець, той подібний людині, що риси обличчя свого розглядає у дзеркалі,

KJV: For if any be a hearer of the word, and not a doer, he is like unto a man beholding his natural face in a glass:

24. он посмотрел на себя, отошел и тотчас забыл, каков он.

УПО: бо розгляне себе та й відійде, і зараз забуде, яка вона є.

KJV: For he beholdeth himself, and goeth his way, and straightway forgetteth what manner of man he was.

25. Но кто вникнет в закон совершенный, [закон] свободы, и пребудет в нем, тот, будучи не слушателем забывчивым, но исполнителем дела, блажен будет в своем действии.

УПО: А хто заглядає в закон досконалий, закон волі, і в нім пробуває, той не буде

забудько слухач, але виконавець діла, і він буде блаженний у діянні своїм!

KJV: But whoso looketh into the perfect law of liberty, and continueth therein, he being not a forgetful hearer, but a doer of the work, this man shall be blessed in his deed.

26. Если кто из вас думает, что он благочестив, и не обуздывает своего языка, но обольщает свое сердце, у того пустое благочестие.

УПО: Коли ж хто гадає, що він побожний, і свого язика не вгамовує, та своє серце обманює, марна побожність того!

KJV: If any man among you seem to be religious, and bridleth not his tongue, but deceiveth his own heart, this man's religion is vain.

27. Чистое и непорочное благочестие пред Богом и Отцем есть то, чтобы приизирать сирот и вдов в их скорбях и хранить себя неоскверненным от мира.

УПО: Чиста й непорочна побожність перед Богом і Отцем оця: зглянутися над сиротами та вдовицями в утисках їхніх, себе берегти чистим від світу.

KJV: Pure religion and undefiled before God and the Father is this, To visit the fatherless and widows in their affliction, and to keep himself unspotted from the world.